

Definitieve versie

Gemeente Amsterdam

Bestuursdienst

Directie Openbare Orde en Veiligheid

Strategisch Team

Amsterdams Beleidskader Cameratoezicht

Definitieve versie
november 2012

Inhoud

1	Inleiding	4
1.1	Beleidskader voor het publieke cameratoezicht	4
1.2	Doel van het Beleidskader	4
1.3	Het Instrument cameratoezicht	4
2	Wettelijk kader	6
2.1	Inleiding	6
2.2	Artikel 151c Gemeentewet	6
3	Functies en voorwaarden	9
3.1	Functies	9
3.2	Voorwaarden	9
4	Besluitvorming	11
4.1	Starten van een cameraproject.	11
4.2	Verlengen van een cameraproject	12
4.3	Wijzigen van een cameraproject	12
4.4	Stoppen van een cameraproject	12
4.5	Flexibel cameratoezicht	13
4.6	Grenzen van publiek cameratoezicht	13
5	Rolverdeling betrokken partijen	15
5.1	Rol Burgemeester	15
5.2	Rol Openbaar Ministerie	15
5.3	Rol Politie	15
5.4	Rol stadsdelen	16
6	Organisatie van de uitvoering	17

6.1	Centrale CameratoezichtRuimte CCTR	17
6.2	Innovatie	17
7	Evaluatie	19
7.1	Onderwerpen	19
7.2	Evaluatie van kortlopende en langlopende cameraprojecten	20
7.3	Normen voor resultaten	20
7.4	Advies over voortzetting	20
7.5	Betrokken partijen	21
Bijlage 1	Artikel 151c Gemeentewet	22
Bijlage 2	Artikel 2.24 APV	23
Bijlage 3	Plan van Aanpak	24
Bijlage 4	Beslisinstrument	25
Bijlage 5	Evaluatiekader	26

1 Inleiding

Het vorige beleidskader cameratoezicht voor Amsterdam is opgesteld in 2003. Hierna zijn er zoveel ontwikkelingen geweest en is er zoveel ervaring opgedaan op het gebied van cameratoezicht dat er aanleiding is het beleidskader anno 2012 te vernieuwen. De belangrijkste ontwikkelingen zijn:

- de uitbreiding van de Gemeentewet met artikel 151c: de wet cameratoezicht;
- de centralisatie van het uitkijken naar de Centrale Cameratoezichtruimte, een belangrijke stap in de professionele aanpak van cameratoezicht;
- technische ontwikkelingen: van draadloze verbindingen tot kleurencamera's van hoge kwaliteit die vanaf grote afstanden kunnen inzoomen.

1.1 Beleidskader voor het publieke cameratoezicht

Het Amsterdamse Beleidskader Cameratoezicht richt zich op het cameratoezicht dat wordt ingezet door de gemeente op openbare plaatsen voor de handhaving van de openbare orde, deze vorm van cameratoezicht wordt aangeduid met 'publiek' cameratoezicht.

Daarnaast bestaan er andere vormen van cameratoezicht zoals het private of publiek-private cameratoezicht, dit cameratoezicht betreft de inzet van camera's ter beveiliging of bewaking van goederen en personeel. Deze vorm van cameragebruik, we kunnen hier ter onderscheiding spreken van camerabewaking, treffen we bijvoorbeeld aan in winkels en op bedrijventerreinen.

1.2 Doel van het Beleidskader

Doel van het Amsterdamse Beleidskader Cameratoezicht is te beschrijven hoe in de gemeente Amsterdam wordt omgegaan met publiek cameratoezicht, de operationele processen en procedures zijn beschreven in het 'Handboek CCTR'.

Het beleidskader is door de burgemeester vastgesteld in het kader van zijn bevoegdheid om cameratoezicht in te stellen. Hij heeft daarover overleg gevoerd met de driehoek, het college van B&W, de gemeenteraad en de stadsdeelvoorzitters.

Het beleidskader is aan veranderingen onderhevig en zal voortdurend moeten worden bijgesteld. Zo heeft het ministerie van Veiligheid en Justitie (VenJ) een wetswijziging voor cameratoezicht aangekondigd.

1.3 Het Instrument cameratoezicht

Cameratoezicht is een instrument dat in een mix aan maatregelen bijdraagt aan vergroting van de veiligheid. Het speelt een belangrijke rol bij de overlast- en criminaliteitsbestrijding. De extra 'ogen' in de stad vergroten de efficiëntie en effectiviteit van het optreden van politie en gemeentelijke handhavers en dragen bij aan preventie van openbare-ordeproblemen en strafbare feiten.

Cameratoezicht bevordert de proactieve functie van politie en toezichthouders en helpt om hen sneller op de plaats te krijgen waar hun inzet nodig is. Een dader wordt immers nooit door een camera gecorrigeerd of aangehouden, maar altijd door een handhaver of agent.

Cameratoezicht heeft in Amsterdam een groot draagvlak onder burgers en ondernemers. Slachtoffers van overvallen en inbraken vragen om cameratoezicht en voelen zich daardoor veel veiliger.

Daarnaast leveren de camerabeelden, als bijvangst van het cameratoezicht, een grote bijdrage in opsporingsonderzoeken, die varieert van een betere informatiepositie van de politie tot daadwerkelijke aanhoudingen en veroordelingen.

Cameratoezicht is maatwerk. Niet alleen vergt de inzet een scherp oog voor de proportionaliteit en de subsidiariteit, ook de privacy en de inzet van financiële middelen vragen scherpe keuzes. Derhalve is het noodzakelijk dat bij ieder cameraproject een heldere probleemanalyse en expliciete doelen zijn geformuleerd. Deze maken een eenduidige afweging en toetsing (evaluatie) mogelijk.

Cameratoezicht vindt plaats op de locaties waar dat nodig is. Een centrale regie is daarbij nodig vanuit het oogpunt van doelmatigheid.

2 Wettelijk kader

2.1 Inleiding

De Gemeentewet geeft met artikel 151c de grondslag voor cameratoezicht op openbare plaatsen in het belang van de handhaving van de openbare orde.

Het regime van de Wet politiegegevens (Wpg) is van toepassing op de vastlegging van camerabeelden. De opgenomen beelden kunnen op grond van de Wet politiegegevens worden gebruikt bij de opsporing en vervolging van een strafbaar feit.

De Wet bescherming persoonsgegevens (Wbp) geeft het regime voor cameratoezicht ten behoeve van de bewaking van particuliere bezittingen (waaronder gemeentelijke eigendommen).

Het Amsterdamse Beleidskader Cameratoezicht richt zich op het cameratoezicht op openbare plaatsen voor de handhaving van de openbare orde en heeft als wettelijk kader artikel 151c Gemeentewet. Andere vormen van cameratoezicht vallen niet onder dit beleidskader.

Uit het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) volgen de kerncriteria voor de toepassing van cameratoezicht. Deze worden samengevat met de begrippen proportionaliteit en subsidiariteit: cameratoezicht mag alleen worden ingezet bij ernstige problemen die niet in voldoende mate met andere maatregelen en instrumenten kunnen worden tegengegaan.

2.2 Artikel 151c Gemeentewet

Bevoegdheid Burgemeester

De gemeenteraad heeft in overeenstemming met artikel 151c Gemeentewet (zie bijlage 1) bij artikel 2.24 van de APV (zie bijlage 2) de burgemeester de bevoegdheid verleend tot het inzetten van cameratoezicht. Op grond van dit artikel kan de burgemeester besluiten tot plaatsing van vaste camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats indien dat naar zijn oordeel noodzakelijk is in het belang van de handhaving van de openbare orde. De gemeenteraad wordt over deze plaatsingsbesluiten geïnformeerd.

Vaste camera's

De bevoegdheid van de burgemeester is nu nog beperkt tot de plaatsing van vaste camera's. Er is een wetsvoorstel in voorbereiding om de bevoegdheid uit te breiden en niet meer te beperken tot 'vaste' camera's. Als deze wijziging in de Gemeentewet wordt doorgevoerd moet ook artikel 2.24 APV worden aangepast. Met het begrip 'vast' (of statisch) wordt bedoeld dat de camera's nagelvast zijn bevestigd. Het gebruik van de camera's kan flexibel (of dynamisch) zijn, dat wil zeggen dat de camera's na verloop van tijd op een andere plaats nagelvast bevestigd worden. Hiermee kan worden gereageerd op veranderende patronen van openbare-orde-problemen en patronen van criminaliteit. De camera volgt het probleem, al maakt de door de wet voorgeschreven nagelvaste bevestiging een snelle en kortstondige inzet niet mogelijk. Zie verder onder flexibel

cameratoezicht op blz 12.

Openbare plaats/ruimte

Het begrip openbare plaats is ontleend aan de Wet openbare manifestaties(WOM), die hieronder verstaat een plaats die krachtens bestemming of vast gebruik openstaat voor het publiek. Dat een plaats openstaat voor het publiek houdt in dat in principe iedereen vrij is om daar te komen, te verblijven en te gaan, zonder dat het verblijf door de rechthebbende aan een bepaald doel is gebonden, of dat voor het betreden van de plaats beperkingen gelden in de vorm van een meldingsplicht, een voorafgaand verlof of een toegangsbewijs. Openbare plaatsen zijn in de eerste plaats de weg en de plaatsen die een daarmee vergelijkbare functie vervullen, zoals plantsoenen, parken en de voor iedereen vrij toegankelijke gedeelten van overdekte passages en winkelgalerijen. Stadions, warenhuizen, kerken en gemeentehuizen zijn daarentegen geen openbare plaatsen in de zin van de WOM.

Bepaalde openbare plaatsen zijn in particulier eigendom. Bijvoorbeeld de vrijelijk voor publiek toegankelijke gedeelten van stationsterreinen en stationshallen. Als de gemeente in het desbetreffende gebied toezichtcamera's wil plaatsen in het belang van de handhaving van de openbare orde, dan zal de gemeente in overleg moeten treden met de eigenaren. In Amsterdam hebben ProRail en NS camera's in stationshallen geplaatst, omdat ze een eigen publiekrechtelijke verantwoordelijkheid hebben voor de veiligheid en de orde in het kader van het op de Spoorwegwet gebaseerde Algemeen Reglement Vervoer (ARV).¹

Bij verordening kunnen ook andere dan openbare plaatsen, mits zij voor een ieder toegankelijk zijn, worden aangewezen voor het uitoefenen van cameratoezicht.

Handhaven openbare orde

Onder handhaving van de openbare orde wordt begrepen het voorkomen van (onrechtmatige) gedragingen in de publieke ruimte die hinder of gevaar voor één of meerdere personen of goederen veroorzaakt en het voorkomen van strafbare feiten die nadelige invloed hebben op de orde en rust in de samenleving.

De opgenomen camerabeelden kunnen ook worden gebruikt voor opsporings- en vervolgingsdoeleinden.

Bewaartermijn

De met de camera's gemaakte beelden mogen maximaal vier weken worden bewaard. In Amsterdam wordt een bewaartermijn van zeven dagen gehanteerd.

Een bewaartermijn van vier weken wordt toegepast voor het CTOV-project. De bewaartermijn van zeven dagen blijkt in de praktijk afdoende en proportioneel. Er wordt namelijk in de meeste gevallen binnen zeven dagen na een incident aangifte gedaan, de opgeslagen beelden zijn dan dus nog beschikbaar. Langer bewaren brengt extra kosten met zich mee.

Certificering

Aangekondigd is dat er gericht op de goede organisatorische en technische uitvoering (lid 8) een certificeringsregeling in het leven zou worden geroepen. In dit kader zijn door het

¹ Het Stationseiland is door de Nationaal Coördinator Terrorisbestrijding en Veiligheid (NCTV) aangewezen als risicolocatie. Voor alle 7 risicolocaties in het land is daarom het programma Cameratoezicht in het Openbaar Vervoer (CTOV) geïnitieerd en daartoe subsidie verleend. Het programma CTOV heeft als doel de maatschappelijke veiligheid in en om het openbaar vervoer te vergroten door intensivering van de onderlinge samenwerking bij de toepassing van cameraondersteunend toezicht. Het programma is vanaf maart 2011 operationeel.

Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) beoordelingsrichtlijnen (BRL's) vastgesteld waarin certificeringseisen zijn verwoord. De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft in haar brief van 8 september 2008 het voornemen gesteld dat nadere regels in een algemene maatregel van bestuur, vooralsnog niet nodig zijn. De gemeente Amsterdam heeft in 2012 een raamovereenkomst gesloten met VCS Observation voor de levering van alle camerasystemen ten behoeve van artikel 151c Gemeentewet. Conform deze overeenkomst dienen vanaf juli 2012 de nieuw te leveren camerasystemen aan de BRL's te voldoen.

3 Functies en voorwaarden

3.1 Functies

In algemene termen geldt dat cameratoezicht bijdraagt aan “het bevorderen van de veiligheid”.

Meer specifiek heeft cameratoezicht de volgende functies:

1. het verhogen van de efficiëntie en effectiviteit van het optreden van politie en handhavers door het signaleren van situaties waar hun optreden gewenst is (proactie);
2. het voorkomen van openbare-ordeproblemen en strafbare feiten in een gebied (preventie);
3. het verhogen van het veiligheidsgevoel bij burgers en ondernemers.

Daarnaast kunnen de bij cameratoezicht verkregen beelden worden gebruikt als bewijsmiddel.

3.2 Voorwaarden

Voor de inzet van cameratoezicht dient aan de voorwaarden van proportionaliteit en subsidiariteit te worden voldaan:

- proportionaliteit: de inzet van cameratoezicht is gerechtvaardigd gezien de omvang van de criminaliteit, de (on)veiligheid en/ of overlast.
- subsidiariteit: de inzet van cameratoezicht is gerechtvaardigd omdat het gewenste resultaat niet met minder ingrijpende middelen wordt bereikt. Dit geldt ook voor het cameratoezicht zelf (aantal camera's, in beeld brengen van bepaalde plaatsen en personen, wel of niet continu cameratoezicht).

Cameratoezicht is maatwerk, deze voorwaarden zijn daarom niet te vertalen in specifieke criteria.

Bovenstaande is vertaald in de volgende voorwaarden voor de inzet van cameratoezicht:

- *Er moet sprake zijn van een openbaar orde probleem omschreven in een probleemanalyse.*

Er moet sprake zijn van een openbaar orde probleem, het cameratoezicht moet aantoonbaar noodzakelijk zijn bij de handhaving van de openbare orde. Voor ieder cameraproject moet er een probleemanalyse zijn opgesteld. Om de noodzakelijkheid aan te tonen dienen in de probleemanalyse de gegevens van het beoogde cameratoezichtgebied te worden afgezet tegen de gegevens van een referentiegebied.

- *Andere maatregelen hebben onvoldoende effect.*

Andere maatregelen van zowel burgers en ondernemers als de overheid hebben niet volstaan. In het cameratoezichtgebied moeten al extra maatregelen zijn ingezet naast het reguliere politietoezicht en gemeentelijke handhavers, zoals het aanpassen van de openbare ruimte (verlichting, groenvoorziening).

Bewoners en ondernemers zijn op hun rol in de veiligheidsketen gewezen, zij kunnen een bijdrage leveren zoals het melden van incidenten, het doen van aangifte en het zelf maken van beelden met bv mobiele telefoons. Daarnaast kunnen ondernemers een bijdrage leveren door inzet van het Keurmerk Veilig

Ondernemen (KVO) en bestaat er de mogelijkheid voor ondernemers om beveiligingscamera's te plaatsen ter beveiliging van de eigen onderneming.

- *Cameratoezicht is maatwerk en moet vanuit expliciete doelen worden ingezet.* Op basis van de probleemanalyse worden er expliciete doelen, cameraposities en uitkijktijden vastgesteld. De doelen, cameraposities en uitkijktijden worden regelmatig gemonitord. De expliciete doelen geven aan wat er met het cameratoezicht bereikt moet worden, gericht op de specifieke problemen in het gebied en zijn meetbaar geformuleerd.
- *Voor elk cameraproject dient een Plan Van Aanpak(PVA) te zijn opgesteld door de gemeente(stadsdeel) in samenwerking met de politie van het betrokken basisteam² van het cameratoezichtgebied.*
- *De territoriale subdriehoek adviseert de burgemeester op basis van het PVA te besluiten tot wel of geen inzet van cameratoezicht.*
- *Alle cameraprojecten worden regelmatig gelijktijdig en volgens dezelfde methode geëvalueerd onder regie van de centrale stad.*

Voor het PVA is een format opgesteld, zie bijlage 3.

Zo ontstaat een eenduidige en transparante beoordeling van cameraprojecten met een eenduidig afwegingskader. Over de inzet van camera's wordt dan op vergelijkbare grondslagen besloten. Bij het afwegingskader gaat het om factoren als de omvang en aard van het probleem, de ontwikkeling van het probleem, het gebruik van de beelden voor de aanpak van het probleem en de beoordeling van veiligheidsrisico's als camera's worden weggehaald. Zie verder hoofdstuk 7 pagina 15.

Leefbaarheidsovertredingen

Cameratoezicht dat in een gebied is ingezet met als doel de bestrijding van overlast- en criminaliteitsproblemen mag worden gebruikt bij leefbaarheidsproblemen, dit wordt gezien als 'bijvangst' van het cameratoezicht. Cameratoezicht kan echter ook alleen op grond van leefbaarheidsproblemen worden ingezet. Het cameratoezicht heeft dan tot doel verslonzing en verloedering tegen te gaan. Er moet voldaan worden aan bovengenoemde voorwaarden voor de inzet van cameratoezicht. Het moet derhalve om zeer ernstige leefbaarheidsproblemen gaan, waar andere maatregelen niet het gewenste effect opleveren. De verstoring van de openbare orde betreft dan bijvoorbeeld overtredingen van de APV en/of artikel 16 van de Afvalstoffen-verordening (verbod om buiten door college bestemde plaatsen een afvalstof te storten). De plaatsing van camera's ingevolge artikel 151c Gemeentewet kan niet plaatsvinden met als doel opsporing³. De eenmaal opgenomen beelden kunnen wel voor de opsporing van strafbare feiten worden gebruikt. Het cameratoezicht is een instrument voor het handhaven van de openbare orde, preventief en proactief om de handhavers gericht in te zetten.

² Met ingang van de Nationale politie is er geen onderverdeling in wijkteams maar in basisteams.

³ Onder het begrip opsporing wordt, conform art. 132a van het Wetboek van Strafvordering, verstaan het onderzoek in verband met strafbare feiten, onder gezag van de officier van justitie, met als doel het nemen van strafvorderlijke beslissingen.

4 Besluitvorming

Bij de besluitvorming over cameratoezicht wordt het volgende onderscheid gemaakt:

- a. starten van een cameraproject
- b. verlengen van een cameraproject
- c. wijzigen van een cameraproject
- d. stoppen van een cameraproject

4.1 Starten van een cameraproject.

De burgemeester wijst de plaatsen aan waar cameratoezicht wordt uitgeoefend en bepaalt de plaatsingsduur. De stadsdelen nemen in samenwerking met de politie het initiatief tot cameratoezicht. De stadsdeelvoorzitter richt namens het Dagelijks Bestuur van het stadsdeel een verzoek aan de burgemeester om over te gaan tot plaatsing van camera's in een bepaald gebied binnen het stadsdeel.

Het verzoek wordt gedaan op basis van een Plan Van Aanpak (PVA). Het PVA wordt conform het format (zie bijlage 3) door het stadsdeel in samenwerking met het betrokken basisteam van de politie opgesteld en afgestemd met de adviesgroep cameratoezicht. De adviesgroep cameratoezicht staat onder voorzitterschap van de directie Openbare Orde en Veiligheid (OOV), de teamleider CCTR van de politie is een vast lid van de adviesgroep. Daarnaast hebben de betrokken disciplines, zoals de uitkijkers en de contractbeheerder⁴ zitting in de adviesgroep. Het PVA wordt vervolgens voorgelegd aan de territoriale subdriehoek voor advies. Als het advies positief is, wordt het verzoek gericht aan de burgemeester.

De burgemeester neemt het besluit na toetsing of aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan. Dit is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Vervolgens informeert de burgemeester de raad over het besluit.

De burgemeester kan in uitzonderlijke gevallen ook zonder een verzoek van een stadsdeel tot het besluit komen over te gaan tot plaatsing van camera's. In dat geval wordt het PVA opgesteld door de directie OOV in samenwerking met het betrokken basisteam van de politie.

Duur van de plaatsing

De burgemeester bepaalt de duur van de plaatsing. Daarbij wordt het volgende onderscheid gemaakt:

- a) Langdurig cameratoezicht: Bij cameratoezicht dat wordt ingezet in gebieden die door hun functie een grote aantrekkingskracht op het publiek hebben, zoals grote winkel- of uitgaansgebieden, wordt het cameratoezicht langdurig voor twee of vier (kalender)jaar ingezet. De burgemeester kan te allen tijde, bijvoorbeeld bij een andere ruimtelijke ordening van het gebied, de duur wijzigen.
- b) Kortstondig cameratoezicht: Bij cameratoezicht dat wordt ingezet in een gebied met een zich verplaatsende overlastproblematiek wordt het cameratoezicht voor een aantal maanden ingezet (zie verder onder flexibel cameratoezicht op pagina 11).

⁴ De contractbeheerder is de door de gemeente aangewezen persoon die alle contracten(bijvoorbeeld met VCS Observation, de leverancier van de camera's) centraal beheert.

4.2 Verlengen van een cameraproject

De stadsdeelvoorzitter richt één tot twee maanden voor het verlopen van de plaatsingsduur van het cameraproject een verzoek aan de burgemeester om de duur van het cameraproject te verlengen. Het verzoek wordt gedaan op basis van een evaluatierapport (zie evaluatiekader). Het verzoek en het evaluatierapport worden voorgelegd aan de territoriale subdriehoek. Als het advies van de subdriehoek positief is, wordt het verzoek gericht aan de burgemeester.

De burgemeester neemt het besluit na toetsing of aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan. Dit is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Vervolgens informeert de burgemeester de raad over het besluit.

4.3 Wijzigen van een cameraproject

De volgende wijzigingen zijn te onderscheiden:

- a) Wijziging van het gebied
Dit betreft een wijziging van de door de burgemeester aangewezen plaats. Het PVA moet worden aangepast. De besluitvormingsprocedure is gelijk aan die van 'starten van een cameraproject'.
- b) Wijziging van de duur
Dit betreft een wijziging van de door de burgemeester vastgestelde plaatsingsduur. Bij het verlengen van de duur zie 'verlengen van een cameraproject'. Bij het verkorten van de duur zie 'stoppen van een cameraproject'.
- c) Wijziging van de doelstellingen, het aantal camera's, de cameraposities en/of de uitkijktijden
Er is dan sprake van wijziging van het PVA. De wijziging dient te worden afgestemd met de adviesgroep cameratoezicht. De adviesgroep kan aangeven het PVA voor te leggen aan de territoriale subdriehoek. Dit dient in ieder geval te gebeuren bij relevante wijziging van de doelstellingen.
- d) Technische wijzigingen (bijvoorbeeld van een vaste naar een draadloze verbinding)
Technische wijzigingen dienen te worden afgestemd met de adviesgroep cameratoezicht.

4.4 Stoppen van een cameraproject

De volgende mogelijkheden zijn te onderscheiden:

- a) Een cameraproject stopt van rechtswege als de door de burgemeester vastgestelde plaatsingsduur is verlopen.
Het cameraproject moet wel worden afgebouwd: burgers en ondernemers dienen te worden geïnformeerd en de camera's dienen te worden verwijderd. De afbouw moet tijdig worden gestart.
- b) Een cameraproject dient te worden beëindigd als er niet meer wordt voldaan aan de voorwaarden.
De stadsdeelvoorzitter richt een verzoek aan de burgemeester om het cameraproject te beëindigen. Het verzoek wordt gedaan op basis van een evaluatierapport (zie evaluatiekader). Het verzoek en het evaluatierapport worden voorgelegd aan de territoriale subdriehoek. Als het advies van de subdriehoek positief is, wordt het verzoek gericht aan de burgemeester.
De burgemeester neemt het besluit na toetsing of aan de gestelde voorwaarden

wordt voldaan. Dit is een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Vervolgens informeert de burgemeester de raad over het besluit.

4.5 Flexibel cameratoezicht

Onder flexibel cameratoezicht wordt verstaan cameratoezicht waarbij de voorzieningen dusdanig zijn dat de camera's kunnen worden mee verplaatst met de zich naar verwachting verplaatsende problematiek waarvoor de camera's zijn ingezet.

Op dit moment geldt dat camera's op basis van artikel 151c Gemeentewet, voor een bepaalde periode op een bepaalde plaats nagelvast bevestigd, na verloop van tijd op een andere plaats kunnen worden geplaatst. Hiermee kan worden gereageerd op veranderende patronen van openbare-orde-problemen en patronen van criminaliteit. De camera volgt het probleem, al maakt de door de wet voorgeschreven nagelvaste bevestiging een snelle en kortstondige inzet niet mogelijk. Daarnaast moeten er bij de verplaatsing van de camera's wel allerlei technische voorzieningen worden aangepast, zoals de dataverbinding en stroomvoorziening. Bovendien kan het nodig zijn dat de burgemeester een nieuw plaatsingsbesluit neemt (zie wijzigen van een cameraproject op pagina 11).

Met de voorgestelde wetswijziging krijgt flexibel cameratoezicht een specifieke regeling die een nagelvaste bevestiging niet langer voorschrijft. Bij deze vorm van mobiele inzet van camera's kunnen de camera's snel en kortstondig ingezet worden. Er zijn mobiele camerasystemen die voorzien in een mobiele verbinding (op basis van telefonie of internet) en stroomvoorziening (accu's). Deze camera's kunnen heel snel worden ingezet, maar kortstondig (door financiële en technische beperkingen).

Optimaal gebruik van cameratoezicht betekent een combinatie van vaste en flexibele inzet binnen het aangewezen gebied. Geen uitbreiding zonder meer maar slim combineren van mogelijkheden.

De volgende mogelijkheden zijn te onderscheiden:

- Langdurig cameratoezicht met vaste camera's
- Langdurig cameratoezicht met vaste en flexibele nagelvaste camera's
- Kortstondig cameratoezicht met flexibele nagelvaste camera's
- Kortstondig cameratoezicht met mobiele camera's (wettelijk nog niet mogelijk)

Aan het verplaatsen van camera's zijn relatief hoge kosten verbonden en er zijn technische belemmeringen. Flexibel cameratoezicht vraagt een gedegen voorbereiding. Er dient met alle betrokken partijen een strategie te worden opgesteld. Deze strategie moet ingaan op punten als:

- De duur van het flexibele cameratoezicht. Hoe snel moet en kan er gereageerd worden.
- Hoe de verplaatsing organisatorisch (bijvoorbeeld vergunningen) geregeld wordt.
- De financiële, logistieke en organisatorische consequenties.

4.6 Grenzen van publiek cameratoezicht

Zoals in de inleiding vermeldt, richt het Amsterdamse Beleidskader Cameratoezicht zich op het cameratoezicht dat wordt ingezet door de gemeente op openbare plaatsen voor de handhaving van de openbare orde, het publieke cameratoezicht.

Er bestaat nog een andere vorm van cameratoezicht waar de gemeente een rol in heeft, het publiek-private cameratoezicht. Dit cameratoezicht betreft de inzet van camera's in de openbare ruimte ter bewaking van goederen en personeel van ondernemers. Het publiek-private cameratoezicht valt onder het regime van de Wet bescherming

persoonsgegevens(Wbp). Camera's die onder dit regime geplaatst worden, mogen een deel van de openbare ruimte bestrijken als er sprake is van een publiek-private samenwerkingsvorm tussen de betrokken ondernemers en de gemeente. Op dit moment onderzoekt de gemeente de mogelijkheden van het publiek-private cameratoezicht en de publiek-private samenwerking.

Ook bij private cameraprojecten die niet een deel van de openbare ruimte bestrijken kan de gemeente een actieve rol hebben. Participatie van de gemeente in dergelijke projecten vloeit vooral voort uit de wens om initiatieven van burgers en ondernemers te ondersteunen, en de relaties met ondernemers te bevorderen. De gemeente faciliteert hier vooral vanuit de economische hoek. Onderzocht wordt op welke wijze publiek-private samenwerkingsvormen ook meer impact op de veiligheid in het openbaar domein kunnen hebben. De realisatie van de Centrale Cameratoezichtruimte kan hier zorgen voor geheel nieuwe mogelijkheden. Het behoort tot de mogelijkheden dat de politie bij ernstige incidenten live kan meekijken naar de private beelden van derden.

Voor de volledigheid vermelden we dat er nog een andere vorm van cameratoezicht ter handhaving van de openbare orde wordt uitgeoefend. Dit is het cameratoezicht door de politie bij evenementen, rellen of grootschalige ordeverstoringen. Deze vorm van cameratoezicht is mogelijk op basis van artikel 2 Politiewet.

5 Rolverdeling betrokken partijen

5.1 Rol Burgemeester

De burgemeester wijst de plaatsen aan waar cameratoezicht wordt uitgeoefend en bepaalt de plaatsingsduur. De burgemeester informeert de gemeenteraad over zijn besluiten.

5.2 Rol Openbaar Ministerie

In artikel 151c lid 2 Gemeentewet is voorgeschreven dat de burgemeester na overleg met de officier van justitie in het lokale driehoeksoverleg de periode vaststelt waarin de geplaatste camera's zullen worden gebruikt en de beelden live worden bekeken. Aan de hand van de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit worden de uitkijktijden voor het live uitkijken bepaald. Er wordt uitgekeken op kritische momenten, hierdoor heeft ieder cameraproject specifieke uitkijktijden. De uitkijktijden van een cameraproject zijn opgenomen in het PVA .

5.3 Rol Politie

Cameratoezicht wordt ingezet ten behoeve van het handhaven van de openbare orde. Het handhaven van de openbare orde is een politietaak, daarom heeft de politie de operationele regie (ofwel de regie op de uitvoering) van cameratoezicht (zie lid 3 artikel 151c Gemeentewet). Hoe de regie wordt ingevuld verschilt momenteel nog per regio. Vanuit de Raad van Korpschefs is een voorstel in voorbereiding om hierin eenduidige landelijke afspraken te maken.

De politie heeft een belangrijke rol bij cameratoezicht. Het initiatief wordt meestal genomen op voorstel van de politie. Het stadsdeel stelt met het betrokken basisteam van de politie en eventueel andere betrokkenen het PVA op. Het basisteam neemt vanwege haar lokale kennis deel aan de lokale projectgroep van een cameraproject, die de resultaten van het cameraproject monitort en zonodig het PVA bijstelt. Daarbij wisselt de politie informatie uit met de gemeente en de camera-observanten, en draagt zorg voor de communicatie over het project binnen de politie.

Het feit dat de politie de operationele regie heeft, betekent niet dat de beelden uitsluitend door politiefunctionarissen mogen worden uitgekeken. Het is toegestaan dat andere cameraobservanten de beelden uitkijken onder regie van de politie. In Amsterdam worden de beelden in de Centrale Cameratoezichtruimte (CCTR) uitgekeken door cameraobservanten van de Dienst Stadtoezicht(DST). De cameraobservanten verrichten hun werkzaamheden onder regie van de politie op basis van uitkijkopdrachten. Per cameragebied zijn er uitkijkopdrachten opgesteld door het basisteam van de politie met de gemeente(stadsdeel) van het betrokken gebied.

De politie beslist bij een waargenomen incident over de inzet van politiepersoneel. Daartoe worden die beelden ter beoordeling doorgeschakeld naar de zogenaamde meekijkstations van de politie. Daarnaast is op grond van de Wet politiegegevens (Wpg) de politie verantwoordelijk voor het verwerken van de beelden. Alle camerabeelden

worden gedurende zeven dagen opgeslagen. De camerabeelden mogen in overeenstemming met artikel 151c Gemeentewet gedurende ten hoogste vier weken worden bewaard. In de praktijk is de termijn van zeven dagen afdoende en proportioneel gebleken. In de meeste gevallen wordt binnen zeven dagen na een incident aangifte gedaan, de opgeslagen beelden zijn dan dus nog beschikbaar. Daarnaast brengt langer bewaren extra kosten met zich mee. Als blijkt dat de bewaartermijn te kort is voor een specifiek cameraproject, kan aanpassing van de termijn voor dat cameraproject worden overwogen binnen de financiële mogelijkheden.

5.4 Rol stadsdelen

Het stadsdeel heeft de volgende rollen:

- Penvoerder PVA
- Eigenaar/ financier cameraproject
- Regie/projectleiding lokale projectgroep
- Regelen vergunningen openbare ruimte
- Inbrengen PVA in territoriale subdriehoek
- Verzoek aan de burgemeester
- Communicatie met bewoners/ondernemers
- Aanjager burgerparticipatie

Nieuw bij cameratoezicht is dat vanaf 2012 zoveel mogelijk sprake dient te zijn van participatie en cofinanciering door particulieren. Het stadsdeel dient bewoners en ondernemers te wijzen op hun rol in de veiligheidsketen, dat zij zelf een bijdrage kunnen leveren zoals het melden van incidenten, het doen van aangifte en het zelf maken van beelden met bv mobiele telefoons.

Vanuit een Keurmerk Veilig Ondernemen (KVO) worden de veiligheidsproblemen aangepakt waar ondernemers slachtoffer van zijn. Verder bestaat er de mogelijkheid voor ondernemers om beveiligingscamera's te plaatsen ter beveiliging van de eigen onderneming. Daarnaast kan er aan ondernemers een materiële (bv leveren van energie, financiële bijdrage) bijdrage in het cameratoezicht gevraagd worden

6 Organisatie van de uitvoering

6.1 Centrale CameratoezichtRuimte CCTR

De CCTR biedt centrale regie op de uitvoering, standaardisering, centraal beheer en onderhoud, bundeling van kennis en expertise en snellere en voordeliger toepassing van nieuwe technieken.

In de CCTR worden alle 151c-cameraprojecten van de gemeenten Amsterdam en Amstelveen centraal uitgekeken door gecertificeerde uitkijkers van de Dienst Stadstoezicht (DST) onder de operationele regie van de politie, waarbij alle camerabeelden gedurende 7 dagen worden opgeslagen.

De CCTR is voorzien van het Incident Management Systeem Coppweb waarmee:

- alle incidenten worden geregistreerd op een wijze die volledig aansluit bij de registratie door de politie.
- over alle waargenomen incidenten wordt gerapporteerd waaronder hoe ze zijn afgehandeld.
- uitkijkers worden aangestuurd op basis van de historische analyse van incidenten (incidentgestuurd cameratoezicht).

De CCTR heeft een regionale functie. Er zijn in eerste instantie 6 uitkijplekken gerealiseerd voor de lopende cameraprojecten van de gemeenten Amsterdam en Amstelveen. Er is ruimte voor een uitbreiding naar 10 uitkijplekken. De gemeente Amsterdam geniet de voorrang bij maximaal 8 uitkijplekken. Verder zijn er faciliteiten voor de politie om:

- de opgeslagen camerabeelden te kunnen terugkijken en veilig te stellen én
- camerabeelden van andere partijen live te kunnen meekijken.

Daarnaast is er één beheerregime voor alle Amsterdamse 151c-cameraprojecten. Dit houdt in dat er één organisatie verantwoordelijk is voor het beheer van het gehele systeem...

6.2 Innovatie

Door de realisatie van de CCTR kunnen nieuwe technieken centraal en grootschaliger worden toegepast. In het algemeen kan gesteld worden dat de prestaties van de zgn. slimme camera's in de praktijk nog tegenvallen. Een pilot met agressiedetectie heeft uitgewezen dat de stand van de techniek niet dusdanig is dat deze systemen voor camera's in de publieke ruimte toegepast kunnen worden. Voor slimme of intelligente camera's geldt dat ze voor eenvoudige taken onder gecontroleerde en weinig complexe omstandigheden kunnen worden ingezet. Echter, bij het publieke cameratoezicht is juist geen sprake van gecontroleerde omstandigheden. Camera's hangen in buitenomstandigheden met een grote variatie in verlichting, drukte en beweging tot gevolg. Daarnaast zijn de camera's opgehangen voor het uitvoeren van de toezichtstaak waardoor de camerahoek, afstand en mate van waarneembaar detail niet is geoptimaliseerd voor bijv. gezichtsherkenning. Bovendien is het de vraag of automatische gezichtsherkenning voor de handhaving van de openbare orde noodzakelijk is.

Ontwikkelingen blijven we volgen en de toepassing van nieuwe technologische mogelijkheden zullen zoveel mogelijk worden onderzocht. Inzet van de nieuwe technologieën zal wel in overeenstemming moeten zijn met het doel van het cameratoezicht.

7 Evaluatie

De toepassing van cameratoezicht wordt eenmaal in de twee jaar geëvalueerd, met uitzondering van projecten waarvoor de burgemeester een evaluatietermijn van vier jaar heeft vastgesteld. Alle cameraprojecten worden volgens dezelfde methode geëvalueerd onder regie van de centrale stad. Zo ontstaat een transparante beoordeling van alle cameraprojecten met een eenduidig afwegingskader.

In de tweejaarlijkse evaluatie worden ook projecten met kortstondig cameratoezicht betrokken. Dergelijke projecten kunnen daarnaast tussentijds worden geëvalueerd, als dat nodig is om te kunnen beoordelen of ze herhaald moeten worden (in hetzelfde of in een ander gebied).

7.1 Onderwerpen

In overeenstemming met de belangrijkste functies van cameratoezicht komen bij de evaluatie in ieder geval de volgende onderwerpen aan de orde:

- de organisatie van het cameratoezicht
 - volledig plan van aanpak;
 - formulering van expliciete (meetbare) doelen;
 - betrokken partijen en taakverdeling;
 - techniek;
 - kosten.
- het gebruik van camerabeelden door politie en handhavers
 - aantal waargenomen incidenten (totaal, per maand, per camera, per type incident);
 - aantal waargenomen incidenten die met prioriteit in het plan van aanpak zijn benoemd (totaal, per maand, per camera, per type incident);
 - aantal incidenten die door uitkijkers aan de politie en andere handhavers zijn doorgemeld (totaal, per maand, per camera, per type incident);
 - aantal keren dat politie en andere handhavers op basis van camerabeelden ter plaatse zijn gegaan (totaal, per maand, per type incident);
 - aantal keer dat camerabeelden door de politie zijn opgevraagd (totaal, per maand);
 - aantal keer dat camerabeelden door de politie zijn veiliggesteld;
 - indien mogelijk: aantal keren dat camerabeelden als bewijsvoering in processen-verbaal worden vermeld.
- de ontwikkeling van de objectieve veiligheid
 - trends in incidenten waarop camera's invloed kunnen hebben;
 - trends in incidenten die met prioriteit in het plan van aanpak zijn benoemd;
 - volgens politiecijfers en indien mogelijk volgens slachtofferenquêtes.
- de ontwikkeling van de subjectieve veiligheid
 - trends in veiligheidsgevoelens van bewoners, bezoekers en ondernemers (voor zover het cameratoezicht op hun veiligheid is gericht);
 - preventieve inspanningen van burgers en ondernemers om zelf aan vergroting van de veiligheid bij te dragen.

- functieveranderingen in en van het gebied, die invloed op de veiligheid kunnen hebben
 - indien de functie van het gebied niet verandert, zorgt dit niet voor veranderingen in de afweging;
 - indien in het gebied veranderingen optreden die een positieve invloed op de veiligheid hebben (zoals veranderingen in bedrijvigheid of demografie) kan dit een contra-indicatie voor cameratoezicht zijn;
 - bij veranderingen met een negatieve invloed op de veiligheid kan dit een (extra) argument voor continuering van cameratoezicht zijn;
 - veranderingen in de leefbaarheid.

In tabel 4 in de bijlage van dit beleidskader worden de vijf onderwerpen samengevat, inclusief de gebruikte bronnen. Bij de onderwerpen wordt steeds vermeld welke bronnen gebruikt kunnen worden.

7.2 Evaluatie van kortlopende en langlopende cameraprojecten

Bij de evaluatie van (flexibele) cameraprojecten met een korte looptijd (drie tot zes maanden) ligt de nadruk op de eerste twee onderwerpen, de organisatie van het cameratoezicht en het gebruik van de beelden door politie en andere handhavers. Effecten op de objectieve en subjectieve veiligheid en functionele veranderingen spelen hierbij een secundaire rol, omdat veranderingen over een korte periode in het algemeen niet betrouwbaar gemeten kunnen worden. Bij de evaluatie van projecten met een langere looptijd (langer dan een jaar) worden gegevens over alle vijf onderwerpen verzameld. Voor een goede evaluatie is het nodig dat het cameraproject minstens zes maanden operationeel is na een voorbereidingsfase, waarin de beleidsregie en de operationele regie zijn uitgewerkt en geïmplementeerd.

7.3 Normen voor resultaten

Bij de start van projecten worden in het plan van aanpak expliciete (meetbare) doelen geformuleerd. Deze doelen zijn een belangrijk uitgangspunt voor de evaluatie: ze maken het mogelijk om niet alleen vast te stellen of een project goed wordt uitgevoerd, maar ook of aan de verwachtingen wordt voldaan.

De meetbare doelen uit het plan van aanpak zijn dus tevens normen voor de evaluatie: gemeten wordt in hoeverre trends in (on)veiligheid en het gebruik van de beelden zich naar de doelen toe bewegen. De doelen kunnen per cameragebied verschillen. Op basis van eerdere evaluaties zullen kengetallen voor het aantal waarnemingen per camera per tijdseenheid en het aantal acties per camera per tijdseenheid worden vastgesteld, die als hulpmiddel kunnen dienen voor het kiezen van doelen in plannen van aanpak.

7.4 Advies over voortzetting

De uitkomsten worden op systematische wijze beoordeeld met behulp van een beslisinstrument voor de continuering van cameratoezicht. Op basis van trends in de objectieve veiligheid, de subjectieve veiligheid, eventuele functieveranderingen in het gebied en het feitelijk gebruik van camerabeelden door politie en handhavers leidt het beslisinstrument tot een advies over het al dan niet continueren van cameratoezicht. Naarmate meer factoren op hoge (maar wel afnemende) onveiligheid bij een actief gebruik van de camera's duiden, zal het advies eerder voortzetting of intensivering zijn. Naarmate meer factoren op afnemende en lage onveiligheid en op een gering gebruik van de camera's wijzen, zal het advies eerder stopzetting of aanpassing zijn. Op deze wijze

wordt een bestuurlijke beslissing over het voortzetten, aanpassen of beëindigen van het cameratoezicht voorbereid. Het beslisinstrument is in de bijlage opgenomen.

7.5 Betrokken partijen

Bij de evaluatie van cameraprojecten is de medewerking vereist van gemeente (centrale stad en stadsdelen), politie en uitkijkorganisatie.

Bijlage 1 Artikel 151c Gemeentewet

1. De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om, indien dat in het belang van de handhaving van de openbare orde noodzakelijk is, te besluiten tot plaatsing van vaste camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats als bedoeld in artikel 1 van de Wet openbare manifestaties en andere bij verordening aan te wijzen plaatsen die voor een ieder toegankelijk zijn. De burgemeester bepaalt de duur van de plaatsing en wijst de openbare plaats of plaatsen aan, met inachtneming van hetgeen daaromtrent in de verordening is bepaald.
2. De burgemeester stelt, na overleg met de officier van justitie in het overleg, bedoeld in artikel 14 van de Politiewet 1993, de periode vast waarin in het belang van de handhaving van de openbare orde daadwerkelijk gebruik van de camera's plaatsvindt en de met de camera's gemaakte beelden in elk geval rechtstreeks worden bekeken.
3. De burgemeester bedient zich bij de uitvoering van het in het eerste lid bedoelde besluit van de onder zijn gezag staande politie.
4. De aanwezigheid van camera's als bedoeld in het eerste lid is op duidelijke wijze kenbaar voor een ieder die de desbetreffende openbare plaats betreedt.
5. Met de camera's worden uitsluitend beelden gemaakt van een openbare plaats als bedoeld in artikel 1 van de Wet openbare manifestaties en andere bij verordening aan te wijzen plaatsen die voor een ieder toegankelijk zijn.
6. De met de camera's gemaakte beelden mogen in het belang van de handhaving van de openbare orde worden vastgelegd en gedurende ten hoogste vier weken worden bewaard.
7. De verwerking van de gegevens, bedoeld in het zesde lid, is een verwerking als bedoeld in de Wet politiegegevens, met dien verstande dat, in afwijking van het bepaalde in artikel 8 van die wet, de vastgelegde beelden na ten hoogste vier weken worden vernietigd en de gegevens, bedoeld in het zesde lid, indien er concrete aanleiding bestaat te vermoeden dat die gegevens noodzakelijk zijn voor de opsporing van een strafbaar feit, ten behoeve van dat strafbare feit kunnen worden verwerkt.
8. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden met het oog op de goede uitvoering van het toezicht, bedoeld in het eerste lid, regels gesteld omtrent:
 - a. de vaste camera's en andere technische hulpmiddelen benodigd voor het toezicht, bedoeld in het eerste lid, en de wijze waarop deze hulpmiddelen worden aangebracht;
 - b. de personen belast met of anderszins direct betrokken bij de uitvoering van het toezicht; en
 - c. de ruimten waarin de waarneming of verwerking van door het toezicht vastgelegde beelden plaatsvindt.

Bijlage 2 Artikel 2.24 APV

1. De burgemeester kan besluiten tot plaatsing van vaste camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats, indien dat naar zijn oordeel in het belang van de handhaving van openbare orde noodzakelijk is.
2. De burgemeester wijst de openbare plaats of plaatsen aan waar het cameratoezicht wordt uitgeoefend.

Bijlage 3 Plan van Aanpak

1 Inleiding

Algemene beschrijving gebied en problematiek

2 Probleemanalyse

Is er een openbaar orde probleem?

Hoe groot is het openbaar orde probleem?

Als referentiegebied kunnen de gemiddelde cijfers van het betrokken stadsdeel of politiedistrict genomen worden.

Veiligheidsindex (geen geschikte indicator voor effectmetingen)

Politiecijfers tot op straatniveau

Cijfers bevolkingsonderzoek (slachtofferschap, veiligheidsbeleving)

Overlastmeldingen

Kwalitatieve bevindingen professionals

Conclusies

3 Aanpak

Welke maatregelen zijn er al getroffen en welke effecten hebben die gehad.

Maatregelen overheid (stadsdeel en politie)

Burgerparticipatie (maatregelen ondernemers, bewoners, inspraak)

4 Doelen en uitvoering cameratoezicht

Op basis van de probleemanalyse worden doelen, cameraposities en uitkijktijden vastgesteld.

Expliciete, meetbare doelstellingen

Cameraplan: cameratoezichtgebied met gewenste cameraposities

Uitkijktijden

Techniek, bijzondere vereisten

5 Invoering

Projectorganisatie (aandacht vergunningen/ bebording)

Communicatie

Begroting

Evaluatie (uitvoeren nulmeting)

Planning

Bijlage 4 Beslisinstrument

Toelichting beslisinstrument continueren cameratoezicht

Bestaande cameraprojecten worden volgens een vaste systematiek beoordeeld. De afweging wordt in twee fasen gemaakt.

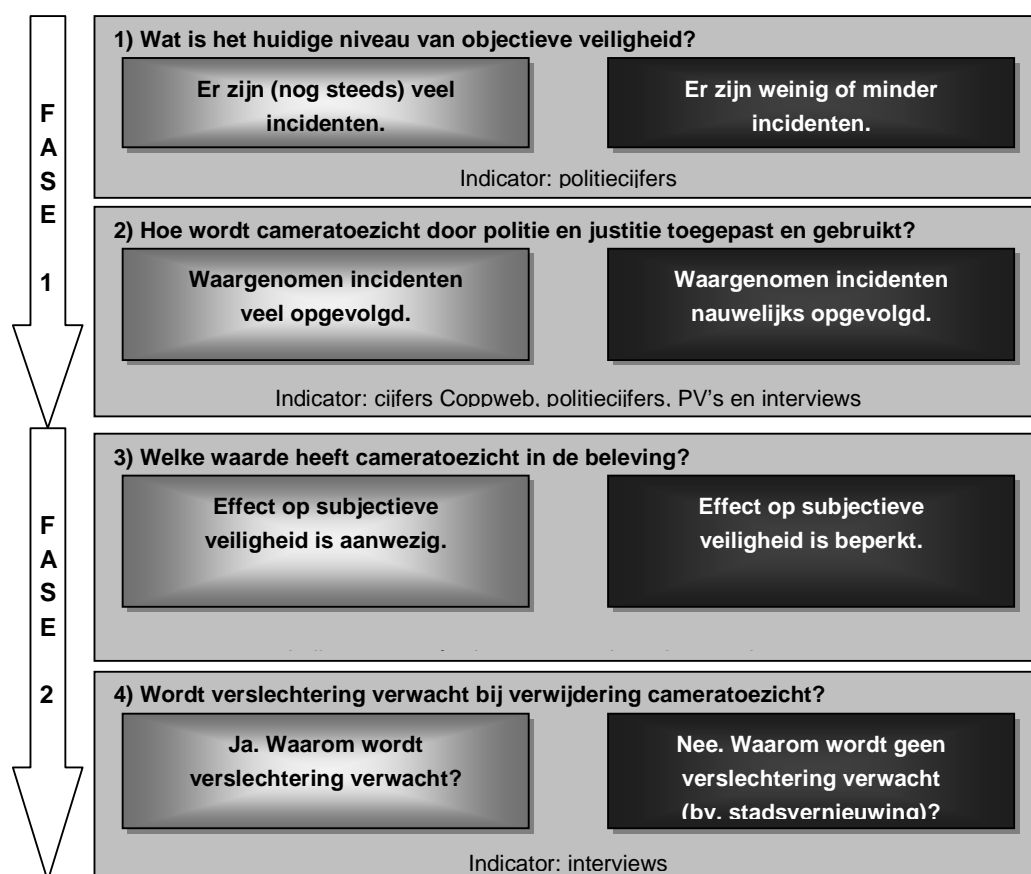
In de eerste fase van de afweging wordt het cameraproject op de volgende indicatoren gescoord:

1. De ontwikkeling van de veiligheid in het cameragebied.
2. Het gebruik van camera's en camerabeelden.

Zijn er nog steeds veel incidenten en wordt daar een adequaat gebruik van cameratoezicht tegenover gezet (twee keer het lichte blok), dan staat de proportionaliteit van cameratoezicht vast. Is dat niet het geval, dan worden in de tweede fase van de afweging nog twee indicatoren betrokken:

3. De verwachte ontwikkeling van de veiligheid in het cameragebied.
4. De ontwikkeling van veiligheidsgevoelens in het cameragebied.

Op grond van deze methodiek volgt een afgewogen advies over het al dan niet continueren van een cameraproject.

Bijlage 5 Evaluatiekader

Element	Indicator	Criterium	Bron
Organisatie			
	Beleidsregie: helder kader, meetbare doelstellingen	-	Beleidsdocumenten en interviews
	Operationele regie: uitkijkinstructies, frequentie overleg	-	Verslagen en interviews
	Tedniek: functioneren systeem, cameraposities, flexibiliteit	-	Logboek uitkijkers en interviews
	Kosten	-	Beleidsdocumenten en interviews
Objectieve veiligheid			
	Aantal incidenten waar camera's invloed op kunnen hebben	Trend naar meetbaar doel	Politiedijfers
	Aantal incidenten waar camera's in dit gebied beoogd worden invloed op te hebben (prioriteiten)	Trend naar meetbaar doel	Politiedijfers
	Aantal incidenten waar bewoners en ondernemers slachtoffer van werden in het gebied	Trend naar meetbaar doel	Enquête bewoners en ondernemers
Ontwikkeling gebied			
	Leefbaarheid van het gebied voor en na de ingebruikname van de camera's	Verbetering	Leefbaarheidsdijfers
	Mogelijke (exteme) factoren die de veiligheids situatie in positieve of negatieve zin beïnvloeden	-	Interviews
Subjectieve veiligheid			
	Veiligheidsgevoelens voor en na de ingebruikname van de camera's	Trend naar meetbaar doel	Enquête bewoners en ondernemers
	Bereidheid bewoners en ondernemers zelf een bijdrage aan (subjectieve veiligheid) te leveren	-	Interviews
Opvolging van beelden			
	Aantal waargenomen incidenten (prioriteiten)	Trend naar meetbaar doel	Coppweb
	Aantal aan de politie en handhavers gemelde incidenten	Trend naar meetbaar doel	Coppweb
	Aantal aan de politie en handhavers gemelde incidenten (prioriteiten)	Trend naar meetbaar doel	Coppweb
	Aantal keer dat politie en handhavers naar aanleiding van camerabeelden ter plaatse zijn gegaan	Trend naar meetbaar doel	Politieregistratie / registratie handhavers
	Aantal keer dat camerabeelden zijn opgevraagd in relatie tot incidenten	Trend naar meetbaar doel	Politieregistratie
	Aantal door de politie veiliggestelde camerabeelden	Trend naar meetbaar doel	Politieregistratie
	(Aantal keer dat camerabeelden gebruikt zijn in een strafzaak	Trend naar meetbaar doel	Processen-verbaal)

¹ Als camera's uitsluitend een bijdrage aan opsporing leveren zal op basis van het beslisinstrument geen positief advies volgen.